

PESACH, FEEST VAN VERLOSSING EN WEDERGEBOORTE *door Timek Kolman*

De EEUWIGE zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. Sjemot (Exodus) 12:1-3

Pesach valt altijd in het voorjaar, en dat heeft de Eeuwige zo ingesteld met een reden. In het voorjaar wordt alles nieuw. De tijd van een nieuw begin, en nieuwe hoop, heiliging, verlossing, herdenking en bezinning. Het Pesachfeest, of het feest van Ongezuurde broden herbergt veel kenmerken die moeite waard zijn om te ontdekken.

In Israël ontwaakt de natuur al vroeg in februari in de Hebreeuwse maand Sjvat. Als eerste teken zien we de amandelboom in bloei. De verdorde velden en weiden worden bedekt met verse groene gewassen. Ze bedekken de verbrande velden die de oorlog zwart blakende. De natuur verheerlijkt de wonderlijke werken van de Schepper voortdurend. De natuur verbindt ons aardse bestaan met het hemelse. Wie erop let wordt er enorm door gezegend. De natuur spreekt tot ons in beelden, en net als koning David deed, mogen wij ervan zingen en woorden aan geven. Is dat niet de opdracht van God aan ons mensen om woorden te geven aan de weldaden van de Schepper?

Tijdens de oorlog reisde ik naar het uiterste noorden van Israël in de buurt van de grens met Libanon, om daar een aantal Sjoa-overwinnaars te bemoedigen, Steve en Perez. Zij hebben ervoor gekozen om in hun eigen woning te blijven wonen, omdat hun kibboets net buiten de militaire zone viel, en ook omdat dat het beste voor hen was om in hun eigen huis en omgeving te blijven wonen, hoe moeilijk het ook was. Helaas is Rachel die wel naar haar familie in Jeruzalem verhuisde daar overleden en keerde ze alleen terug naar de kibboets om er begraven te worden. Tijdens de begrafenis ging het alarm en wij moesten de ceremonie aantal keren onderbreken. Steve en Perez hebben in de onafhankelijkheidsoorlog en in de zesdaagse oorlog gevochten. Steve heeft in die tijd al begrepen dat het de hand van de Eeuwige is die hem zoveel malen heeft gered van de dood.

Deze reis naar 'het front' bleek vooral voor mij een grote bemoediging!

Ik zag, terwijl ik de kraanvogels in de Hoellavallei observeerde, dat de oorlog volkomen aan hun voorbij gaat. Voor hen is deze plek nog steeds een veilige haven om tijdens een lange tocht uit te rusten. Zij schrikken niet van laag overvliegende straal-jagers en explosies in de bergen vlakbij. En als het

alarm afgaat hoeven zij niet vliegensvlug te gaan schuilen. De natuur volgt het schema van de Schepper en raakt niet opgewonden van het geweld dat

de mensen veroorzaken. En zo leefden Steve en Perez ook gedurende de lange maanden van de oorlog. Steve vertelde me dat sinds hij in Israël is, het voortdurend oorlog of oorlogsdreiging is, en dat hij er zolang hij leeft aan is gewend. Deze oorlog zal in wezen niets aan zijn gemoed veranderen. Steve blijft optimistisch en vertrouwt op de beschermende hand van de Eeuwige.

Pesach markeert de geboorte van het Joodse volk

Het Pesachfeest is de belangrijkste feestdag van het Joodse volk. Pesach is een feest dat het hele Joodse volk verbindt en tot één familie en volk maakt. Dat is wat tijdens de moeilijkste momenten van deze oorlog zo duidelijk zichtbaar wordt. De uittocht uit Egypte; het ontvangen van Gods Tora; de levensvoorschriften op de berg Sinai; het uiteindelijk settelen in het Beloofde Land Israël, en het trotseren van zoveel verdrukkingen door de Eeuwen heen, heeft het volk Israël gemaakt tot wat het nu is. Sterk en krachtig, vol vertrouwen op de machtige en verlossende hand van de Eeuwige, en daarbij blijvend hopen op een betere toekomst, zoals de profeten het hun hebben beloofd. Niet alleen voor zichzelf, maar voor de gehele wereld. Daarin is Israël uniek en dat maakt het een licht in onze donkere wereld. Juist in deze tijd van benauwdheid, zoals die van 7 oktober, waarin we nu leven.

Wat betekent de uittocht uit Egypte?

Egypte luidt in het Hebreeuws Mitsrajim – Land van Benauwdheden. Egypte staat symbool voor geestelijke beperking en blindheid. Je kan in Egypte geen vrij mens zijn. De Israëlieten leefden ruim tachtig jaar als slaven in Egypte. De woestijntocht van veertig jaar heeft hen van die slavernijgeest verlost. Het heeft een hele generatie gekost en alleen de kinderen die jonger dan 20 jaar waren, met als enige uitzondering Kaleb en Jehosjoea, toen de uittocht plaatsvond waren in staat om zich te bevrijden van die slavernij en als vrije mensen het Beloofde Land in te nemen.

Het Joodse volk leeft opnieuw in vrijheid in het weidse Land van Belofte. Het heeft in de afgelopen 70 jaar een woest en verlaten land opnieuw tot een zeer vruchtbaar land gemaakt. De Eeuwige heeft Israël beloofd dat als het doet wat Hij zegt, dat Hij het volk in vrede laat leven in het land.

Vóór 7 oktober dachten vele leiders, militaire leiders, in Israël, dat de vrede en veiligheid van hun kennis en kunde afhing! De vele waarschuwingen – die er wel degelijk waren – dat onheil in aantocht was, negeerden zij. En de gevolgen daarvan heeft de hele wereld gezien, en het volk Israël heeft opnieuw door een diep dal van duisternis heen moeten gaan.

Uit Gods Woord kunnen we leren dat Verlossing een proces is waarin we voortdurend waakzaam en alert moeten blijven en er hard voor zullen moeten werken. Het is een voortdurend groeien in het vertrouwen op de Eeuwige en doen van wat Hij van ons vraagt. En dat staat in Zijn Tora.

Iedere gelovige kan in zijn eigen leven Gods verlossing ervaren door de innerlijke 'benauwdheid' (Egypte) te verlaten. Israël moest twee keer door het water gaan om in het beloofde land te komen. In beide gevallen ging het om Gods wonder dat het water zich splitste. Ze verlieten Egypte op Pesach en veertig jaar later staken ze de Jordaan over en vierden Pesach als werkelijk bevrijde mensen. Dit is de weg van Israëls wedergeboorte. Het Joodse volk is een bevrijd en verlost volk.

Ik bid dat u en ik opnieuw deze persoonlijke verlossing tijdens het Pesachfeest mogen ervaren en dat het Joodse volk in het Land van Belofte in vrede en gerechtigheid mogen leven. Blijf Israël steunen in deze tijd van beproeving. Pesach sameach!

P.S. Dit jaar vieren we Erev Pesach (het Pascha offer) op 12 april, dat is direct na afloop van de Sjabbat, op Motsei Sjabbat.